

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

СЛАДКИЙ І АДМІНІСТРАЦІЙНИЙ
Львів, Ринок ч. 10, П. пов.
Конто почт. шваб. 143.322
Адреса для телеграм:
"Діло" Львів.
Головний Редактор прий-
має від 11—12 год. перед-
полуднем.
Рубрикі не звертаються.

ПЕРЕДПЛАТА В КРИЮ:
Місячно 5-00 зол.
Частіше 15-00
Піврічно 30-00
Річно 60-00

ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці і Канаді,
Франції, Італії, Бельгії 20 фр. фр.
Італії 7-50 зол., Німеччині 7-50 зол.,
Швейцарії 5 шв. фр., Чехословач-
чині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Бол-
гарії 7-50 зол., Австрії 7-50 зол.,
Звіна адреса 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
Друкарні: 29-26.

В СПРАВІ ОГЛОШЕНЬ
ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІ-
СТРАЦІЇ.

ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА
20 сот.

Рятуймо Україну від голодової смерті! Д-р МАРКІЯН ДЗЕРОВИЧ

Поклик Об'єднання Українських Організацій в Америці.

ЛВІВ, РОМАНОВИЧА 10.
ВЕРНУВСЯ.

Чужинець, д-р Евальд Амменде, генераль-
ний секретар Європейського Конгресу Націо-
налістів, проголосив звіт про голодову ка-
тастрофу на Україні. Отой звіт про вимирання
населення Радянської України з голоду закін-
чив він запитом до цивілізованого світа: чи він
не й далі гаятиме, як умирають на Україні мі-
ліони людей з голоду, чи може захоче таки
прийти з поміччю нещасним жертвам і скинути з
себе тим чином закид безсердечності і ганьби.

Оте благородне слово чужинця дійшло до
нас, українців в Америці, в хвилині, коли ми бе-
ремося ще раз потрясти сумлінням світа, коли
ми хочемо знайти доступ до американського у-
ряду і до серця американського народу, щоб
дістати від них поміч для наших безборонних
братів на рідній землі, для нашої вигибаючої з
голоду України.

Звідки з'явився голод на Україні? і то голод
на землі, відомій від віків з того, що була най-
богатшою і найурожайнішою з усіх земель Єв-
ропи, про яку ще в старовині писали, що це зем-
ля медом і молоком текуча?

Світ, коли говорить про цей голод, то кла-
де найбільшу увагу на те, що голод у СРСР — це
ознака, що там збанкрутувала со-
вєтська аграрна політика, що недописала колек-
тивізація. Це правда, але не цілком так. Особли-
во, коли мова про Україну. Голодують люди і
на землях, заселених москалями. Та всеж-таки
не вмирають з голоду в московських губер-
ніях, з неурожайною землею, в таких великих
розмірах, як вмирають на Україні, де на землі,
з природи урожайній, гинуть люди з голоду мі-
ліонами.

Діється це тому, що голод на Україні ви-
кликаний не тільки крахом совєтської колекти-
візації. Він такий страшний особливо тому, що
його викликає і підтримує Москва з розумом,
аби в той спосіб вилудити Україну. Голод —
це тільки один із способів боротьби Москви
з Україною, яка прямує до відірвання від Мо-
скви. Це найбільш варварська ставка Москви,
що прямує до знищення українського націо-
нального самостійного руху на Україні.

Отой момент зрозуміли добре самі україн-
ські комуністи на Україні. І тому саме доходить
тепер до того, що відбирають собі життя ті, що
з вірою в перемогу комуністичної ідеї вірно слу-
жили Москві в надії, що коли об'єднаються мо-
сковські робітники, то на Україні настане кра-
ще життя.

Смерть Хвильового чи Скрипника — це
розпучливий крок тих, котрі вірили, що Москва
хоче допомогти Україні економічно, культурно
і політично. Це трагічний крок тих, котрі мов-
чали, коли Москва нищила на Україні контре-
волюцію, себто коли розстрілювала тисячі сві-
домих українців, які боролися за самостійність
України. Це крок розпучи тих, котрі вислали
на приказ Москви тисячами вірних синів Укра-
їни на північ, на каналські роботи, де вони по-
гибали, як колись гинуло наше козацтво при
будові Петербурга.

Своєю трагічною смертю хотіли оті україн-
ські передові комуністи виправдати себе перед
українським народом за всі свої помилки, а за-
разом запротестувати проти засуду смерті, що
його видала Москва Україні, виставляючи її сві-
домо на голодову смерть.

Ось тому, збираючи жертви потерпілими
від повені нашим братом на зах.-українських
землях, та пам'ятаючи на кожну закріплену
пядь української землі, ставимо в першу чергу
одностайно в обороні Великої України.

Стараймося зацікавити вмираною з го-
лоду Україною американський уряд і американ-
ські політичні та гуманітарні установи! З усіх
наших віч шлім резолюції до Американського
Червоного Хреста і просім зорганізувати допо-
могу голодуючій Україні!

А що тепер є актуальною справою визнання
Союзу Совєтських Соціалістичних Республік А-
мерикою, звертаймося як громадяни цієї землі
до уряду у Вашингтоні з проханням, щоб він,
закінчивши справу визнання Совітів, вислав
до Совітів американську комісію, яка перевіри-
ла би політику Москви супроти тих держав, що
входять у склад СРСР. Зокрема домагаймося
проверки Америкою політики Москви супро-
ти України, найбільшої складової частини СРСР,
отой з природи найбагатшої в Європі країни, на
якій землях, як подають більшовицькі офіційні
звідомлення, нема посухи ні масових бунтів, і
де панує такий голод, що доходить уже до лю-
доїдства.

ЕКЗЕКУТИВНИЙ КОМІТЕТ ОБ'ЄДНАННЯ У-
КРАЇНСЬКИХ ОРГАНІЗАЦІЙ В АМЕРИЦІ:

Омелян Ревюк, предс.; Микола Мурашко, заст.
предс.; Д-р Лука Мишуга, секр.; Володимир Ке-
дровський, фін. секр.; Микола Данильченко,
касир.

Докажіть ділом, що яскраві розумієте гасло „Світ
до свого“, тому забезпечуйте будинок в дозво-
лений законом 1/3 частини, а рухомості в повній
вартості в одинокому українському

ТОВАРИСТВИ ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ

„ДНІСТЕР“

У ЛЬВОВІ, вул. Руська ч. 20.

казав, що „Норвегія незважаючи на формальні
застереження привітала з вдоволенням заклю-
чення пакту чотирьох держав. Досить часто го-
ворилося, що ріжниця в поглядах між Німеччи-
ною та Францією є властивою причиною євро-
пейського лиха“. Промову свою закінчив пре-
зидент вказанням на політику Штреземана та
Бріана.

Безуспішність попередньої сесії Союзу На-
родів причинилась до більше критичного став-
лення до цієї установи. У пресі та політичних
колах приходять поміалу до переконання, що
Союз Народів не є установою самостійною і не-
залежною від держав, які входять до його
складу, а установою дорадчою, чи краще сказа-
ти навіть дискусійною, що з поглядів окремих
держав витворює світову опінію, оскільки вони
в окремих випадках загально витворюються.

Редактор Бріке пише в „Журналь де Же-
нев“, що криза Союзу Народів є кризою широт-
и та справедливості. „В своїм сучаснім стані
Союз Народів має лише силу опінії. І він мусить
її здобути. Це питання життя чи смерті.“

Спрямовання діяльності Союзу Народів на
його властивий терен має для нас українців тим
більше значіння, що нам не раз ще доведеться
звертатися до Союзу Народів у наших змаган-
нях за світову опінію а нашої слушній справі
і ми маємо тут вигляди на перемогу. В останніх
місяцях ми маємо для поважних досягнень на
міжнароднім терені — резолюцію а справі ухи-
нення неспівзвучної праці в Совітській Союзі
переведену в Лізі прихильників Союзу Народів
та резолюцію а справі голоду на Україні, при-
няту на останнім Конгресі національних мен-
шин. В цій останній справі повинні раніше чи
пізніше висловитися й Союз Народів, коли він
не хоче втратити й своє виключне значіння як
тилобна світового сумління.

Від засадничого признання до конкретних
заходів шлях може бути довгий чи короткий а
залежності від обставин. Ідеальну збірку все тре-
ба нести попереді асього.

М. Ланько.

Чотирнацяті збори Союзу Народів.

Женева, 26. вересня 1933.

Чотирнацяті сесії Союзу Народів відкри-
ли як звичайно. Звичайним було і заінтересу-
вання, яким стрінули це відкриття. Місця деле-
гатів, журналістів та публіки були майже повні.
Відомий ритуал розгортання у відомім поряд-
ку — вибір комісії для перевірки уповноважень
делегатів, промова президента Ради, справоз-
дання комісії для перевірки мандатів, вибір
президента чотирнацяті значайної сесії, при-
няття денного порядку і інше менше значне.

Протягом літа забувалось трохи розчаруван-
ня, викликане останньою сесією, до тогож ані
конференції розброєння, ані конференції у
Лондоні не осягли успіхів більших ніж Союз
Народів. Показалося, що безуспішності Союзу
Народів треба шукати зовсім не в Женеві, а в
сучаснім становищі цілого світу. Поразка Сою-
зу Народів у справі Далекého Сходу та в дея-
ких інших окреслах виразніше являється йому
коло дізнання дорадчої установи, і світ, що го-
товий шукати всюдї порятунку від світової
кризи, показує знов більше заінтересування Со-
юзом Народів.

Порушенням ритуалу цим разом було те,
що вибір президента не був самою лише фор-

мальністю, умовленою наперед. Представники
держав, викликувані в азбучному порядку,
не лише сходили на естраду, стискали руку се-
кретаря та кидали виборчі картки до урни, а й
дійсно вибирали. І вибрали не більш-менше у-
мовленого делегата Мексика д-ра Найєру, а
представника Південно-Африканської Унії пана
К. Т. те Ватера, високого комісара, себто ди-
пломатичного представника його країни у
Лондоні. Шанси представника Туреччини не
вистарчили; оскільки тут грала роль турецько-
більшовицька приязнь сказати досить тяжко.

Промова президента Молінієля вказувала
досить незвичайну у приналежних промовах
отвертість. Між іншим він визнав, що внутріш-
ня сила Союзу Народів а останнім році зменши-
лася. „Засоромлено стверджуємо ми, що ми не
дійшли до здорового способу думання
між народами. Думка про можливість війни ас-
ме затримує нашу сучасність... Без сумнію є
багато людей, які не думають вже серйозно про
дійсне розброєння, доки господарські умови
в цілм світі не долашаться поважно.“ Хід ду-
м у ярмонії президента допримував інтерес-
ном шляхом від конференції розброєння через
пакт чотирьох держав до Союзу Народів, і він

Wydział z protokołu wspólnego posiedzenia niejawne-
go Sad okręgowy Wydział VI karzy we Lwowie w skład-
zie S. O. W. Medyński jako przewodniczący, S. O. M. My-
szuga i S. O. J. Locker jako głoszący w sprawie konfliktu
tytułu Nr. 253 zaciągając „Dilo“ z daty Lwów dnia 26. 9. 1933
do Syg. VI i Pr. 453.33 na posiedzeniu niejawnym w dniu
27. września 1933 po wyłączeniu zdania Prokuratora Sade
okręgowego we Lwowie postanawia: uznać za uprawnień
własną dokonana dnia 25. 9. 1933 przez Statutem godnie
we Lwowie konfliktację zaciągając „Dilo“ Nr. 253 z daty
Lwów dnia 26. 9. 1933 zawierającą w artykule Nowyński
od słów „zakazy od słów w Beresznach, od słów do Fakto-
wa do słów ekspedycja zamknięta wyst. z art. 159 k.k. za-
rządzić zamieszczenie całego nakładu i wydać w myśl § 493
pk. zakaz dalszego rozpowszechniania tego pisma druko-
wego. Zarazem wydaje się odpowiedzialnemu redaktorowi
tego zaciągając nakaz by orzeczenie niniejsze umieszczył bez-
płatnie w najbliższym numerze i to na pierwszej stronie.
Niewykonanie tego nakazu pociąga za sobą następstwa
przewidziane w § 21 ust. druk. z 17. 12. 1863 Dapp. Nr. 6 ex
1863 k. zarządzenie za przekroczenie na grzywnę do 400 zł.
Uzasadnienie! Ogłoszenie drukiem wymienionych wyżej
artykułów ma na celu rozpowszechnienie wiadomości ze
śledztwa przed rozpoczęciem główna bez zawiadomienia władzy.
Według § 487, 489, 493 pk. oraz § 36 i 37 ust. praw. jest
sądem powyższe postanowienie uzasadnione. Przewodni-
czący Medyński w. r. Protokół. Popowiczowska w. r. Z
zgodność Janowicz, st. sekretarz.

Доля українських інвалідів загрожена!

Заклик до українського громадянства.

Пам'ятка господарська криза, що так болюче відбилася на всіх ділянках нашого громадського життя, діткнула найбільше опалених недобуттями нашої Армії, оту сіру масу недавніх героїв, тепер морально і матеріально вкрай розбитих інвалідів УГА.

Є їх поперх тисячі!

Возні інваліди державних націй користуються у них не тільки матеріальним користям, але й великою пошаною, своєрідним культом борців-героїв. Навіть у нас інваліди австрійської та російської армії мають від польського уряду належну матеріальну поміч, доволі високі місячні пенсії і всякі інші матеріальні переваги. Тільки інваліди Української Армії позбавлені державної допомоги, вони здані на виключну поміч свого громадянства.

Зайня річ пригадувати, що їм належить така сама матеріальна допомога, як інвалідам державних націй, так само зайня річ пригадувати, що поміч українським інвалідам має величезне морально-виховне значення для достоянчого молодого покоління. Маючи те в увазі, Управа нашого Товариства докладає і докладатиме всіх зусиль, щоб придбати фонди на мінімальне бодай забезпечення наших інвалідів. По-красі УКОДІ наплавляла за кращих років пенсійні жертви, що давало нашому Товариству змогу рятувати не тільки інвалідів нашої Армії від голодної смерті, але й підтримувати в той спосіб моральний престиж нації. З призначених фондів вело УКОДІ допомогну акцію для поверх 500 інвалідів, а того около 400 інвалідів користало з місячних пенсій у висоті 10—50 золотих місячно. В той спосіб видавало наше Товариство около 150.000 золотих річно на забезпечення інвалідів. В останньому часі по переведенні найдалше йдучих редуцій УКОДІ потребує поверх 10.000 золотих місячно на дальше зелені допомогну акції.

Одначе затижна криза відбилася катастрофічно на дальшій збірковій акції на інвалідів УГА. Порівняння жертвенності нашого громадянства з краю і за кордоном за останні 4 роки найкраще уявляють положення, в якому сплилося УКОДІ і загаль українських інвалідів:

1930: край	зол. 53.834,92
Америка	зол. 68.459,87 разом зол. 122.294,79
1931: край	зол. 45.052,45
Америка	зол. 76.513,40 разом зол. 121.565,85
1932: край	зол. 35.977,85
Америка	зол. 41.297,13 разом зол. 77.274,98
1933: край	зол. 23.532,97
Америка	зол. 26.509,42 разом зол. 50.042,39

В останньому часі наше Товариство вистерпало вже всю свою готівку і заходить небезпека, що вже в листопаді ц. р. не зможе виплатити чергових пенсій.

З уваги на те, що серед деякої частини нашого громадянства поширена хибна думка про забезпечення наших інвалідів державними пенсіями, стверджуємо, що, не зважаючи на всі заходи на соймовій арені і на соймову увагу в цій справі, ніодні інваліди УГА державної пенсії ще не дістав. Впрямді урядові чинники позвонили старостам приймати зголошення наших інвалідів, одначе покищо справа обмежується до самої тільки реєстрації, а позитивного висліді інваліди УГА ще не дочекалися.

Так само факт купна Дому Українського Інваліда у Львові в мин. році прийняла деяка частина нашого громадянства як доказ, що наше Товариство розпоряджає зайвою готівкою. Тимчасом УКОДІ звязане в цій справі спеціальною умовою з американськими жертводавцями, на підставі котрої як Фонд Будови Дому Українського Інваліда, так і сам дім був і є тільки в депозиті нашого Т-ва до смерті останнього інваліда УГА. До того часу УКОДІ використовувало попередніми роками відсотки від зложеного фонду, а від жовтня мин. року користується доходами з чиншів купленого дому на допомогну акцію для наших інвалідів. Натомість сам дім має згідно з волею американських жертводавців перейти по смерті інваліда УГА на власність цілого народу, як дар української еміграції в Америці й Канаді для своєї Батьківщини.

Чистий дохід з набутого в мин. році дому (около 14.000 зол. річно) вистарчає на покриття делів 1/8 частини загальних витатків УКОДІ. Дальші фонди, потрібні на забезпечення наших інвалідів, мусять зложити цілий український нарід.

Тому Головна Рада УКОДІ приневолена пригадати цілому українському громадянству важке положення інвалідів УГА. Не можемо допустити до того, аби наші інваліди саме у 15-ліття незбутніх роковин лишилися без помічі. Кожний свідомий український громадянин мусить вступити в члени нашого Товариства і місячною вкладкою (50 сот., для бідніших 25 сот.) сповнити свій національний обов'язок супроти інвалідів УГА так, як вони сповнили свій громадянський обов'язок перед цілим українським народом.

Львів, у жовтні 1933 р.

УКРАЇНСЬКЕ Т-ВО ДОПОМОГИ
ІНВАЛІДАМ у Львові, св. Софії 25.

На протестаційному фронті.

ПРОТЕСТАЦІЙНІ СХОДИНИ У ВИННИКАХ.

Для 10. вересня ц. р. громадянство Винник влаштувало протестаційні сходи у справі чергового терору московських окупантів. По благословінні Служби Божої війшло около 300 громадян в сакі місцеві кооперативи. Протестаційні сходи вибрано о. декана Гірка, а заступниками були відебурист п. Михайло Маркевич і п. Остап Шаховський.

Глибоко обдумавши реферат виколовця д-р Ярослава Ливинського. На основі прикладів з історії виколовця, що від часу завоювання України в Московію, Москва все була чуждиною ворогом української нації. Навіть будучи в гні в Україні і плануючи в цілім історичнім процесі, політика Москви послідовно будувала могутність Росії кошту України, намагавшись засмілювати український народ всіма можливими насильними способами виключно до уваги, що оборона українську мову.

Чергова Москва перейшла в тому напрямі навіть парламенту. Писіючи листи до керівників українського народу, кожний промисл національного життя кваліфікує як контрреволюційні, а тим, котрі почуваються свідомими українським мислом, що різноманітні в вони також ідейними комуністами, заповнює листи ГПУ, заслані ними Сибір. Сказали та озвучили острови. І те все мисмо голошеного тасла про озвучування народу. Одначе нарід мисмо всього жана і промисла отримав до самостійного національного життя. На те московські окупанти відповіли страшинами терором. Особистим, а те більше безприкладним знищенням нашого українського господарства так, що в 27.000.000 га засівної діляки в 1926 р. зійшло в 1932 р. до 8.000.000 га, а по зійсткам, навіть тижниця, українське господарство кущає в голод, ширється людське, а внаслідок голодної смерті в ц. р. на землі України було приблизно 2.000.000 людей.

Референт виколовця думку, що ті ситуації не виключають наміреного висліді, а протипов, отворити очі навіть тим обманувцями. Витіі отають на московські служби.

зодивлять цілий нарід, а нарід винюєть війну Москві та перенесе її до побідного кінця.

По дискусії ухвалено одностайно сідуючі резолюції:

РЕЗОЛЮЦІЇ:

- 1) Московські більшовики обманули українське селянство та робітництво і під тасами землі і воли окупували Придніпровську Україну та переміняли її в московську колонію.
- 2) Політика московсько-більшовицького уряду на Україні прамує до того, аби український нарід стерти з лиця землі і тим робом раз на завжди обіччати в дикунство війна України проти Москви за незалежність Українську Державу.
- 3) Московські більшовики та їхні українські злочинці довели до того, що українське населення мільонами змираве тапер голодовою смертю.
- 4) Ми, українці міста Винник, зібрані для 10. вересня 1933 р., шлемо нашим братам і сестрам на Придніпровщині, на Олександрійських Островах, на Сибірі і в льохах ГПУ наш горячий привіт та вишлемо їх підтримати їх в тяжкій боротьбі проти московських окупантів.
- 5) Протестуємо перед цілим аудиторієм світом проти засобів, якими москалі винищують український нарід.
- 6) Виповідаємо боротьбу Москві та всім її запродацям і наймитам і зобов'язуємося безпощадно поборювати пресу яка стоїть на їхніх услугах.

ЗА ПРЕЗИДІУ СХОДИН:

о. Г. Гірка.

Михайло Маркевич.

ВЕЛИКЕ ПРОТЕСТАЦІЙНЕ ВІЧЕ В КАМІНЦІ СТРУМИЛОВІЙ.

Для 26. вересня ц. р. відбулося в Камінці Струмиловій протестаційне віче проти виключування Москвою українського народу. Головував на вічу патріарх поміту, о. шамбелай Цетельський, секретарював п. Саган.

Реферат виколовця висловив УНДО: Сергій Хруцький про стан голоду на В. Україні та про його політичні й

еконімічні причини і д-р Любомир Мискович про те, як ми повинні реагувати на жадану трасу Радіка.

В дискусії забрав голос п. Сойкевич, який мисмо ідею візачити, що комууністи вербуют на фронті в позитивній справі своїх агентів, яких запланили в поборюванні війни про голод на Україні. Сказав він також, що він вірив, який є присутній п. Крайський, який в мисмо току утї в білшовицькому раю. Зібрані промови п. Крайського поділилися на слухачами своїми привітаннями оченили, що він очолює робіт.

П. Крайський, що перебував коло Атані на Софії, бачив своїми очима партію т. зв. українських «кулаків» серед яких між іншим був один такий-то, що працював як палмист і троті підробляв комуністично. Той і «кулак» були значущі українські солдати, яких були вони засуджені на лейнвоєній мисі. Шлю іт помину при каторжній праці була тяжка миса, яку понесли у воді. Очевидно, що смерть послав виколовця, радами, а в першу чергу дітей. П. Крайський такий-то жаданий образ політичного терору і трагичної ситуації виняті пакують на візі Радікалізм, а жаданий форм прийняли на Україні. Як жаді рішатиш від мисмо так життя на наших західних українських землях візачитися від білшовицького раю — виключає п. Крайський. Вказав, щоб п. Крайський тасав свої перекази в наших часописах. Було би дуже верески, щоби на всіх наших протестаційних вічах виступали по темі очевидні-обічі в Радікалізм, а бодай щоби на віч мисмо листи, що прийшли в Україну. Во виступає в сплаті і всіма способами старатися поборювати серед якого селянства неспівпра до вістох про голод на Україні, а в крім того «мудрачі», які в багатстві буди організми поборюються серед людей своїм емоційним.

Віче ухвалило відповілі протестаційні резолюції.

Політичне вбивство.

ВІДЕНЬ, 2. 10. ПАТ. „Дер Morgen“ повідомляє, що 28. вересня ц. р. вилорено в Дунаї біля Гайбаху тіло мужчини у віці коло 40 літ. Лікарські оглядини стведили багато раз, що полове від биття. Є позначки, що небажати полове з Нівсбергу і став жертвою політичного вбивства.

Франція боїться німецьких літаків.

ПАРИЖ, 2. 10. ПАТ. „Пті Журналь“ приніс статтю пил. Мавь за тему повітряного оброща Німеччини. В 1928 р. Німеччина мала офіційно 480 літаків, в 1931 р. уже 1.100, хоч до повнотриної комунікації треба їм тільки 150 апаратів. Всі ті апарати можна кожної хвилини перебудувати на військові. Крім того деякі загрозливі фабрики (у Швації) будують той сам тип літаків, призначений очевидно для Німеччини. Фабрики по обох боках Констанцького озера виробляють по німецькому боці цивільні гидрозамки, а швайцарському військові. Однотчасно уряд мисколює масово цілюгів. Перед приходом Гітлера до влади вишколювало 400 пілотовів річно, теор створено задля цього 17 шкіл під проводом знаго зі світової війни Ф. Шаяха.

„Пті Журналь“ остерігає Францію, щоби не годилася на вілку редуцій апаратів до бомбардування, бо тоді німецька небезпека буде нагрініша.

ОБЖИНКИ В НІМЕЧЧИНІ.

БЕРЛІН, 1. X. ПАТ. У всіа Німеччині відбувалися нині святочно обжинки. Берліз укорочаний був прапорами та гірляндами. В Берліні було 13 зборів із сотами тисяч учасників. Канц. Гітлер прийняв делегацію сел. провідників із усіх сторін Німеччини та Данції. Ода з делегації дала Гітлерові гусаче серо Бісмарк-яким Бісмарк писав, як сказав, що Німеччина не боїться нікого, крім Бога. Гітлер подікував і признав селян до довіри та солідарности. Мін Гельбелю виколовця промову чера радю. На Біксберг біля Гамельн була маніфестація 7.000 учасників із усіх угодів Німеччини. На початі трибуни засів Гітлер із урядом і діла, корцують та представниками різних і селянських організацій. Перед трибуною перейшли військові візділи та делегації. Опісля відбулися військові вправи.

По широкому світі.

— У Крефельді тасов зничив т. зв. дуб Гітлера, наслідком чого всім політичним вказам адержано на три дні обіді.

— Перський шах змінив свій кабінет, покликавши на прем'єра Фуругія, якому вказом дбати більше про суспільну місію та загальнокомунікацію.

— Союз Народів замелув свій бюджет дофінитом 24 мільонів шв. франків.

Зміна адреси 1 зол. Можна прислати поштою зими марками.

(Від нашого кореспондента.)

Передостанній свідок акту обвинувачення знову скомплікував ситуацію на самбірському процесі своїми зізнаннями. Постільки, що оброне Барановського-радником Іваховим не осталися ізольована. Вправді чадком. Білевич, безпосередній шеф Чеховського, не підкреслює в такий рішучий спосіб вартості конфідента Барановського, а проте з притиском твердить, що „інформації Барановського не були водою“. Не мав теж ком. Білевич такого беззастережного довіри до Бар. як Івахів, але нічим теж Барановського не дискредитує, як поліційного конфідента. Таким робом суддя Кучера поставив крапку над „і“ найбільших сумнівів усіх слухачів процесу: „що значить та розбіжність поглядів на особу Барановського“?

Свідок Казимир Білевич, літ 38, б. нинішній керівник уряду поліції у Львові, тепер у Кракові, — Барановського знає. Звербував Барановського Чеховський до „конфіденційної“ служби у поліції в 1929 році, свідок планав Барановського в 1930 році, коли Б. перебував під час пацифікації у слідчій в'язниці. Свідок рішуче стрінувся з Барановським, бо виніс враження, що або Барановський аського не знає, або не хоче казати, або Чеховський не зміг його інформації використати. Тоді теж свідок загрозив Барановському, що коли він не ставитиме своїх взаємин з поліцією на повному довірі — він витягне супроти Барановського „консеквенті“.

Від листопада 1930 до половини вересня 1931 був свідок службово на Помор'ю, після того знову у Львові. Звернув увагу на невідповідні форми знайомства Чеховського з Барановським. Чеховський мав „дивну владу“. Свідок казав Чеховському, щоби змінював своє особисте відношення до Барановського. — Тут передсідник читає „внутрішній мельдунок“ з 16. IX. 1931 і другий такий „мельдунок“ з 4. XI. 1931. Обидва ті „мельдунки“ були списані з інформацій Барановського і вони кишають від прізвиськ і подробиць з внутрішніх відносин в ОУН та їх планів. М. і. детально описано там план замаху на м'я. Складковського під час його інспекції у Дрогобиччині, справу замаху на будинок польського „Сокола“ у Бориславі, про взаємини Козаса з домом о. Туркевича у Львові, про саїдство проводу ОУН у справі вбивства Голука, про напад на пошту у Трускавці і на банк у Бориславі, і т. д. і т. д. Тих подробиць велика сила (на превеликий жаль передсідник читає так швидко, що списати їх було неможливо).

У справі револьвера свідок зізнає, що пригадає собі, що раз, в листопаді або грудні 1931. Чеховський заявив свідкові з великою певністю себе, що буде мати виконавців убивства Голушка і револьвер, з якого стріляли до Голушка. Свідок не приписував великої ваги до слів Чеховського, бо Чеховський був „легко заявни“ (підхмелений). Зате від Барановського почув свідок про той револьвер аж після убивства Чеховського. Револьвер віднайшли в Горохові у поліціянта Белецького: той револьвер дістався вже на Волинь зі складу Купчинського у Львові, куди його Барановський продав ніби то за дозволом Чеховського.

Миколу Мотику притримано на доручення свідка в квітні 1932 разом з іншими молодими людьми на терені Дрогобиччини, коли анялася історія передачі бровинця Барановського через Огородника групі Гнатова. Перебуваючи в арештах гор. суду у Львові Мотика двічі писав до віцепрокуратора, при чому в другому листі запропонував свої зізнання у справі убивства Голушка. Переслуханий, Мотика зізнав, що в поїзті між малою і великою станцією у Дрогобичі вчує розмову двох невідомих молодців, з якої виходило, що один з них є убивником Голушка. Мотику звільнили після того, як він обіцяв свідчові віднайти тих двох молодих людей. Тому Мотика виїхав до Дрогобиччини, не знаючи, що наслідком його агент Будний. Той останній твердив, що Мотика перебуває часто в товаристві обох Бідасів і ще одного молодця високого росту. З повсякдення Мотики виходило, що він знає щось про убивство Голушка, чого не хоче сказати. Свідок обіцяв Мотичі, що змине заходів, щоби прийняти його назад до лінійної, до якої Мотика дуже хотів дістатися (Мотику

Щодо убивства Чеховського, то свідок має уже давно вістку про планований замах на нього. А саме, Головінський, краєвий командант УВО, саме признався після свого арештування в 1930 році, що був причастиєм до вбивства Чеховського, бо «де найлегше зробити»: Чеховський мешкав за містом і думка атентату насувалася організації сама собою. Свідок вважає, що різні клітини УВО (ОУН) можуть робити атентати на власну руку і ті атентати не вимагають згорн апробати проводу організації. Тому й убивство Годука могло статися без відома проводу, який дійсно був тим замахом зашкочений, провадив про це слідство, і щойно потім той учинок апробував.

Свідок не має заміру Барановського боронити, але мусить ствердити, що не знає, чи Барановський, будучи зняряддям польської поліційної розвідки, дійсно був йодночасно членом ОУН і працював на дві сторони, чи працював чесно лише для поліції.

Свідок заявляє, що моральним винуватцем убивства Голузка був Коссак (те саме твердили радні Івахів, а на Коссака вказували постійні Барановський!). Група Гнатова, — оба Біласи, Данилишини, Мотика — це одна група з Коссаком. Коли Барановський вказав на Коссака, як на вбивця чи співвинуватця убивства Голузка, то це було початком точки для слідства.

Суддя кучера не розуміє, звідки походить
повна розбіжність поглядів урядових поліці-
янтинників на вартість інформації Барановськь-
ого: одні кажуть, що всі його інформації була
„вода“, інші тими інформаціями захоплю-
ються.

— Свідок дає неясну відповідь: „Чи я знаю?“ „Ріжні чинники різно з Барановським стрічались, одні більше, другі менше.“ Свідка на території Галичини довший час не було. Але з того, що знає, напр. щодо інформації Барановського про замах на Східні Торги, то це не була „вода“. Барановський частинно упереджував поліцію, а частинно давав вірні інформації про те, що було. Свідок спростовує, наче би Барановський фальшиво вказав на Шевчука, як атентатчика на Східні Торги. Шевчук мав зробити атентат на мін. Квятковського. А що біди не вхопили на гарячій учинку, то лише тому, що було замало людей в поліції. В кожнім випадку — Барановський нічого в тому, що казав поліції про Східні Торги — не збрехав. Інша річ, що інформації Барановського в справі Східних Торгів не були одинокі. Свідок мав своїх власних інформаторів, завдяки яким був би викрити виконавців того замаху і без Барановського.

Поміж прокуратором і свідком приходить до
легкої суперечки на тему таємничого револьверу.
Прокуратор не розуміє, чому свідок не спитав
Барановського, а яких причин Барановський не
дає свідкові про револьвер, лише зрозумів його,
а щойно потім покінувся на допит Чехов-
ського. Свідок не зміг цього пояснити. Не зміг
теж пояснити собі, як і чому Чеховський дозво-
лив прокуратору вважати, що свідок хотів

Про статті в підгалузі української літератури, про провокації і про власних, націоналістичних конфідентів (контррозвідників) спілок знав, але Бараниського не підозрівав, що він є контррозвідником ОУН.

Затримати Барановського в березні 1937 р. наказав свідкові теперішній «членовласа» Сохалський. Виринула концепція, що «Барановський мачав палці в убитості "Теховського"». Однак свідок цікавився тоді вже лише справою револю-
веру, щоб його якнайшвидше відняти.

Д-р Шустерин цікавиться розбіжністю від-
павня поліційних функціонерів і старшини. Отже
в останньому (другому) горілощепному процесі
свідки з радів поліції рішуче опростували, на-
че би вона, поліція, могла перекупити Метинку.
Обичайною, що Метинку назад приймуть до тім-
панації — тоді ці свідки обурювалися: «ми не є ку-
пцями, ми не можемо сказати спок?»

Снілок не міг зрозуміти, що йому Барбарі загрожує погана участь. Він знав, що Барановський є атеїстичною людиною, і навіть Торпи і стоїть на службі української націоналістичній. Снілок сказав про це Чоховському, але було пізно. II. Відіслав перевірити, чи в даному випадку II. Відіслав не вважав жертвою помини і чи тут не йде мова про *іншого* Барановського. Ніякої другої звістки від II. Відіслава Снілок уже не дістав.

Ян Перт, комісар поліції начальник саїчного відділу у Львові, наслідник Білявича. Отримав 22. III. 1932 р. телефонічну звістку про скрито вбивство свого підданого Чеховського, немця нічтя української секції у слідчому відділі. Особисто тоді ще не орієнтувався у львівському терені і тому Варшава прислала для тої справи за-каз Білявича, доручучи саїдкові вести справу біжучі. Так було до 30. XI. 1932., коли знову прийшла алярмуюча вістка про напад на почтовий уряд в Городку. Слідство в тій справі влек-шило аловлення двох учасників нападу, Біласа й Данилишина. У зв'язку з цим арештуванням переведено ревізію м. ін. у Катерини Крамар з Трускавці і пайдено там малий арсвал револь-верів. Тому, що оба бовники зоходили з Дрого-биччини, переведено там масові арештування. Разом арештовано й перевезено 16 осіб (2 Біласи, Данилишин, Хорт, Муйла, Крамарева, Бунія і ін.) У Бунія зайшла поліція фотографію 5-ти хлопців, — які показалися членами революцій-ної "пятки".

Микола Мотика почав зізнавати під впли-
вом „жалоби праці над собою, студія“. З XII
1932 списали протокол зізнав Мотики, з яких
Мотика подав подробиці різні дані про роботу
ОУН у Дрогобиччині, м. ін. аралів овосядання
Біласа. Вияснив теж конкретно значіння фото-
графій 6-ти членів ОУН. Зізнання Мотики були
рішучі для дальшого слідства в опрані і Городка
і Трусканія. Василь Білас усі ті зізнання по-
твердив. Самого свідка навіть адикував факт, а
Мотика міг так „сипати“ свого сестя Біласа.
Потім виявилось, що грала тут роль також за-
висть Мотики супроти Біласа і їх судержництво
на терені ОУН. Були зізнав по ділі зізнав
Мотики і Біласа. Всі ті зізнання опонували аищу
владу делегувати з Варшави аналітичного суд-
ю для справ надзвичайної ваги — Скуржин-
ського.

Колі Зінона Коссака спонфронтували з Мотиків — Коссака був страшенно схвилюваний жаром Мотиків. Коли Коссака спитали, що він думає про Барановського — Коссака заявив, що Барановський є „чесним українцем“. Коссака просили тоді, щоб прийшов до нього п. Соханський. Той останній прийшов до келії Коссака, але п. Соханському Коссака не припав, що Барановський є конфізітом поліції.

У зв'язку з дальшим слідством виявлено подробности цілого ряду актів саботажу на території Дрогобищини: на банк у Тустановичах, на дів'яка Кресла, про "трансакції" зі зброєю (вими-на фальсифікати та револьвери) і т. п. Свідок численні різні подробиці, принади різних молодих осіб та п'яни різних саботажів на території Дрогобищини. Більшість тих справ вже найшла або найде свій епілог у судах самбірсько-му чи львівському.

Про Барановського, як босина ОУН, знали добре сапінга поліція у Станіславові, але про його зв'язи з поліцією у Львові станіславівські чинники не знали нічого.

Пресвідник дивується, як міг Барановський поклашуватися лаво в прилюдних місцях з Чеховським. Свідок вносить, що члени ОУН дуже часто забувають про теоретичні проєкти тактики і „роблять дурниці“, які використовує поліція. Дальше свідок доповняє знання Віленича про тактику й внутрішню організацію ОУН, а саме, що різні акти саботажу діються без відома і попередньої апробати верхівки та щовно згодом, пост фактум, поодинокі саботажі викликають заперечення верхівки. Особою Голушка зацікавилися теж члени ОУН в Трускавці, побачивши популярну польську фігуру.

Судья Кучера: „Хто на вашу думку є най-важливішим винуватцем убивства Голушка?“

Свідок: „В такий чи інший спосіб мусів ма-
ти ділячи на цю справу Зенон Косак. Це був

людина з величезним авторитетом, знаменитий конспіратор, він не міг про ту справу не знати. — хоча факти в терені цьому заперечили. Коссака був у в'язниці зломаний і в розпучі кликав: «у мене рветься люлька».

Суддя Копровський: «Чи послуги, роблені Барановським поліції були важливі?»

Свідок — не зміг дати про це ясної відповіді, заявляючи, що безпосередньо не мав з Барановським до діла.

Вертаючи до ролі Коссака, адв. д-р Шухевич стверджує із запитів, що Коссака, як організатор ОУН, не міг мішатися до справ боевого реферату. Свідок признає це, однак звертає увагу, що Коссака сам давав пізнати, що це його особиста трагедія, що він не міг чи не може протиставитися ріжним явищам, з чого свідок висловлює, що Коссака сам був свідомий і свого великого авторитету і своєї безсилності в деяких конкретних випадках. Коссака був настільки причаєний, що признавав навіть бар'єрність праці «Католицької Акції» серед молоді, чого як боевик ОУН радше не повинен би робити.

Барановський шантажує д-ра Ст. Шухевича

Після перерви встав д-р Шухевич і заявляє:

«В актах розправи знаходяться дуже обширні зізнання обв. Барановського, складені перед поліцією. Ті зізнання залишилися тайними і їх підчас розправи не відчитано. Однак деякі подробиці з тих актів таки вийшли поза мури суду, а навіть одна подробиця попала на сторінки варш. преси. А саме, що у промові — д-ра Степана Шухевича — явилися свого часу у Львові два люди і заявили, що це вони є винуватцями одного злочину, і за який відповідають перед судом інші обвинувачені. Д-р Шухевич мав тоді відрадити тим двом особам, щоб своїх осіб не виявляли.

Меж. д-р Шухевич надзвичайно схвильований речується словом честі, що це є підла клевета і оголошує низку внесків на доказ, що він не міг такої речі зробити. Мало того. Вже підчас цієї розправи Барановський старається шантажувати промовця. А саме, Барановський звернувся до свого оборонця Кройцнавера з проханням переказати д-рові Шухевичеві, що коли Шухевич буде тягнути Барановського за азиж, то він виявить, як то д-р Шухевич і д-р Старосольський прийшли до келії до Барановського і дали Барановському револьвер для виконання якогось атентату.

Предсідник визнає Барановського заявистися.

Барановський заявляє, що знає безпосередньо від Пілагайного і Романа Шухевича, що це вони є обвинувачами Собінського і що вони хотіли признатися, але їм «відрадили». Чи це відраджував д-р Шухевич — Барановський не знає. Щодо шантажу на особі д-ра Шухевича, то є правдою, що говорив з д-ром Кройцнавером. Коли Барановський сидів у в'язничній келії, були там 3 револьвери. Д-р Шухевич револьверу не приніс, але дав йому, Барановському, компас і ліхтарик.

Д-р Шухевич обурений заперечує.

Д-р Кройцнавер признає дьявольське слухність д-рові Шухевичеві і заявляє, що був обурений словами Барановського та що навмисне передав їх д-рові Шухевичеві та д-рові Рогучькому. Промовець загрозив Барановському, що складе оборону, якщо Бар. буде в той спосіб поводитися і кидати на адвокатів клевети.

Д-р Шухевич оголошує внески покликати на свідків:

1) д-ра В. Старосольського на обставину, що він як активний соціал-демократ, не міг бути членом Сенату ОУН, як це лізнав був Барановський;

2) Дмитра Пааліва, що він їздив до СРСР сам, без індиківського, і то виключно в характері журналіста і що Барановський пустив по голосяку, начебто Роман Сушко був конфідентом поліції та що Сушко мав через те великі неприємності;

3) д-ра Григорія Лукиницького, що він ніколи не був конфідентом поліції;

4) Зенона Коссака, що це Барановський був ініціатором і організатором різних саб-атак на терені Дрогобищини;

5) суддю апел. Скуржиського, який найдовше розмовляв із Коссаком та Барановським і прийшов від них до переконання, що Коссака говорив правду, а Барановський бреше.

Прокуратор притримався усім висказам як ексцесам за справу.

Д-р Кройцнавер визнає, що Барановський ніколи не твердив, що Лежовичка є конфідентом і тому притримався до того як є.

Трибунал відхилив оборону від подання свідків відмови.

Від завітнішого дня починається читання деяких актів. Сподіється, що в середу зачитується промова прокуратора й оборонців і що в тому дні трибунал поставити присяжним питання.

Нова розправа Центроліву.

Найвищий Суд у Варшаві почав у понеділок розглядати вдруге процес Центроліву. З обвинувачених явилися на розправу лише Мастек. Він засів серед публіки. Головним аргументом касації є квестіонування признаного судом чинника насильства у змові Центроліву. Оборона доказує, що суд устійлив чинник насильства шляхом делукції, а не на основі стверджених фактів, бо обвинувачені не думали користуватися насильством. Боронить адвокат Шурлей, який після виголошення промови вернувся до Самбора на розправу за вбивство Голука.

А Еріо далі своє...

Парижський «Agence Economique et Financiere» з 2 жовтня містить статтю Еріота про СРСР. Еріо стверджує передовсім у висліді своєї подорожі по Україні, що там зовсім немає голоду, про що повідомляли.

Італія проти Малої Антанти.

Сенсацією в Женеві є факт, що хоч заповіли доручення італійського меморандума в наддунайських справах делегації Франції, Англії, Німеччини, Польщі, Югославії, Румунії, Чехословаччини, Мадярщини, Австрії та Болгарії, то доручили його лише Франції, Англії, Німеччині. Польщі, Мадярщині й Австрії. Себто поминено держави Малої Антанти. Отже меморандум італійського уряду звертається проти інтересів держав Малої Антанти.

Дальша девалюація долара?

З Вашингтону повідомляють, що в тамошніх міродатних колах зачувати, нібито долар мають іще далі здевалюувати. Мають, мовляв, стабілізувати долар до ок. 40 центів у золоті. Підчас побуту англійської делегації в З. Державах має прийти до порозуміння в справі спільної та рівнобіжної доларової політики обох держав.

Льондонський «Financial Times» довідується, що ще цього тижня появиться заява през. Рузвельта в справі девалюації та стабілізації долара. Енуціяція обіщуватиме теж пізніший поворот до золотого паритету.

НОВИНКИ

— ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація «Діла».

— ПРИЙМАЮ ЯК ДАВНІШЕ в моїм дентистичнім заведенні Сикстуська 17. від 9—1 і від 3—6. НАСС. 433 4—4

— Робітня футер Юліана Глушевського, Львів, вул. Коперника 16. П. пов. Тел. 54-46.

— Пригадуємо, що першорядні сили у фризьському заведенні Кутковського, Бляхарська 11 обслуговують П. Т. клієнтелю солідно й по знижених цінах. 428 4—5

— Повіdomляємо, що чергові пробя хору «Бояна» вже почалися і відбуваються кожного вівторка і п'ятниці в год. 7.30 вечором у малій залі Лисенка. 456 1—1

— Футра мужеські й жіночі виконує по найновішим фасонам дешево й солідно Евген Говинович, Львів, ул. Домініканська ч. 4. 324 12-30

— Кабінет косметичний «Distinction» Коперника 42 а, П. п. Тел. 72-18, поправляє найбільше знищену щеру, стосує відмолотні і лікувальні маски, вигладжує зморшки, усуває червоність і всякі дефекти шкіри. Всім Вп. Паням дякує за дотеперішню довіру і запрошує до дальших відвідин. Постійна оліка і порад безплатна. Ціни лікування знижені. «Distinction». 439 2-10

— Ревізії. Дня 27. IX. в. р. перевела поліція при участі тайного агента основну ревізію в управителі школи у Протесас (Журавчинина) Василя Гарасима; ревізія тривала годину. Не найістотнішого жемармітського, поліція забрала кілька шкільних співачок, один методичний пізручник, історію Костомарова, видання «Ч. К.» «Верстейський мир» і 2 часла «Літопису Червоної Калини». В селі були також ревізії у К. К. К. К. К.

— Ревізії на Лемківщині. Доідуємося, що 27. вересня ч. р. поліція й ор. ази перекрести ревізії в селі Лемківщині в селі Лемківщині.

Лабової повіт Новий Санч. П. Лев Кобаня є одним з активніших українських свідомих громадян на Лемківщині.

— Заборона віча у Сколім. На день 4 жовтня в. р. год. 11.50 передпол. було складене віче порядком наради: 1) Отворення віча. 2) Реферат про українське шкільництво. 3) Реферат про положення українського народу на Великій Україні. 4) Дискусія та ухвалення резолюції. 5) Вибір Рятункового Комітету для пономі голом помітове староство за підписом керівництва експозитури п. Лисовського заборонило відбуду-ти це віче, мотивуючи свою заборону тим, що з огляду на публічну безпеку не може дозволити в нинішніх часах на таке віче.

— Арештування. Польська преса повідомляє, що онові нічо невідомі люди позирали державні герби та портрети през. Мосціньського з поліційних станицях у Залісі (пов. Жидачів), Волчатилах, Добровлянах, Вербиці та Сутрові (пов. Бібрка), а позавишували афіші протидержавного змісту. Поліція придержала кількох підозрілих у повищих учинках. У згаданих місцевостях відбуваються арештування та ревізії під захидом коопортажі доточок.

— Діамантове весілля примірної української пари. В неділю 1 жовтня в. р. святкували своє діамантове весілля, себто 60-літні роковини спільного життя, п. Петро Матайліца з дружиною в містечку Озирні, пов. Зборів, Заразом ювілат святкує 60-ліття своєї незалежної діяльської служби, працюючи весь час без відриву перерви у згаданому містечку. Ювілати в такій високій віці є свіжі, веселі та здорові. За своє милу адачу й відріцтве життя в цій охолоді їх люблять і поважають. Ювілати є теж великі українські патріоти. Вони дали нашій армії кількох активних фронтівників, між ними 5 старшин УГА. З них 3-ох не мали спромоги вернутись до рідні, бо обставини примусили їх стати українськими ґітальцями. Один син утік з в'язниці за океан і слід за ним агітує; другий син опинився на Рад. Україні (чи здоров, чи агітує?), а наймолодший внук живе на еміграції в ЧСР. Не зважаючи на все пережите ювілати є бодрі духом і вірять, що і для нас настануть кращі дні.

— Нова тарифа для автодорожок. Воєніський уряд затвердив таку тарифу для автодорожок в обсязі міста Львова: 1) за перших 1000 метрів 1 зол.; 2) за кожних дальших 330 метрів 20 сот.; 3) за кожну годину постою без огляду на пору 3 зол. Рівночасно знесено подвійну тарифу: денну та нічну, та всякі додаткові плати, як двірцеві, багажові і доплата за четверту особу. Дотеперішню нічну тарифу змінені о-стільки, що від години 23 до 6 вранці дозволено шоферам брати: за перших 666 метрів 1 зол., за кожні дальші 222 м. 20 сот. Нова тарифа входить в життя негайно, оскільки торкається знесення додаткових плат, а саме двірцевого, багажового і за четверту особу. Щодо інших позицій, а саме однакової тарифи денної й нічної та оплати за постій входить в життя з днем 1. січня 1934.

— Знижка залізничних оплат? У польському м-стві комунікації радять над проектом знижки особової залізничної тарифи. Обиждали би тарифу на просторі 50 км. і булаб вона прогрессивна.

— Повинні виплачувати платні. М-ство внутрішніх справ в обіжнику до краківського, львівського, станіславського, тернопільського, познанського та торунського воєводи звертає увагу, що самоврядні установи не повинні виплачувати службовцям платень. М-ство звертає увагу, що хоч самоврядні установи найшлися в фінансовій скруті, то випадки проволікання з виплатою платень не повинні траплятися, бо вони причиноюються до зменшення поваги самоврядних властей та викликають невдоволення серед службовців, а часом порушують теж правляний хід праці. Щоби на будуче таке не траплялося, управні сомзи, які наслідком касових недоборів не можуть в пору упорядковувати зобов'язання, мають устійнити точний план черги ревізій і способу виплат, беручи під увагу в цьому плані винагороди службовців, наскільки не можуть.

— Заручився з дочкою. Яків Фрід бувший пекарський челядник у Львові доробився майна в Мексику й вернувся до старого краю. Тут пізнав 20-літню дівчину, про яку знав лише, що вона дочка вбогих родичів і що походила із Холодова. Мати дівчини приїхала до Львова, щоби пізнати будучого зятя та тут переконалася, що її будучий зять, це батько її несподіваної дитини. Тому теж шлюб не відбувається.

— Гроби. В Зимній Воді в краєвній Гроби-ґа напало на Льва Чмеля троєх опришків. Повадили Чмеля на землю, один постріляв йому поперек, а цюх поперекнули його Забоя

„За Україну“.

(Що про новий безпартійний політичний двотижневик).

Під таким наголовком вийшло у Львові видання 4. 1—2 (за жовтень) нового безпартійного політичного двотижневика, на 20 ст. друку, газетового формату.

В статті під Редакції, написаній оп. Дарницьким Влад. Жукон Андрієм і Темницьким Володимиром, читаємо, що новий часопис „має служити справі боротьби за державну самостійність України, трактуючи цю справу з загальнонаціонального становища“; буде „важкою трибуною для обговорювання всіх справ, що торкаються життєвих потреб українського народу, не звязуючи й не звязуючи нікого до тих зитань містично-партизанських рямців“, а вкладаючи здобуття державної самостійності України найважливішим завданням національної політики, що вимагає найбільшого напруження всіх сил нації, часопис буде змагати „до об'єднання всіх творчих сил суспільності до боротьби за виконання цього завдання“. Боротьбу проти більшовицької Москви, за відірвання від неї українських земель, уважає часопис „за найпекучіше та невідкладне завдання дня“.

Видання часопису є видавничою кооперативою „Хуртиця“ у Львові. В комунікаті від видавництва читаємо, що це перше повільне число „За Україну“ має наслати інформаційним та агітаційним зразком при плянованій акції проти покеволення, грабунку й виморювання голодом України більшовицькою Москвою. Відповідно до того й зложено це число. Містить воно голоси цілої низки видатних представників українського політичного й літературного світу про становище на Україні та фактичний матеріал про тамтешні відносини й започаткову в країні й на еміграції рятункову акцію.

На багатий зміст цього числа складаються статті отих авторів: О. Бочковського, М. Газаган, Ф. Лудка, А. Жука, К. Коберського, Д. Левицького, В. Лелюго, В. Левинського, В. Липинського (з помертв. текі), І. Лоского, О. Луцького, І. Малеши, М. Омеляновича-Павленка, В. Садонського, В. Старосольського, П. Феденки і інший матеріал. Першу сторінку числа займає кольорова мапа голоду на В. Україні.

Це перше число видруковано в кількості 107000 примірників і його розсилають, як приватним особам, так і різним просвітним та економічним організаціям. Ціна його 60 сотників, передплата на щільні числа до кінця року 150 зол. Адреса редакції й адміністрації: Львів, Руська 3, II. п.

Дописи.

ГОРОДЕЧНИНА.

Свято-фестин „Лугу“ в Ясинських. Дня 24 вересня до нашого села прибули „Луги“ з Бірок Янівських, Бірок Доманицьких, Рокитня і Воропева. Того дня відбувся у нас вже друге-друге свято-фестин цього року. Фестин почався в год 2. попола, танцями та забавами, а в год 4. почався допис справ. Дуже гарно витали справля палицями та ритмічними вервами дуговиком. Публики було до 700 осіб і ціле наше село було дуже здволене, що нас не забули сусіди „Луги“ та прибули до Ясинськ на цей фестин. „Лугам“ подякував за присутність делегат „Белого Лугу“ зі Львова.

ЗБОРІВЩИНА.

„Сокільський Вечір“ у Зборів. В неділю 10. вересня в р. відбувся у Зборів в сатах „Рідної Школи“ Сокільський Вечір. Перший раз Т-во „Сокіл“ змірило в цей спосіб свої сили і вконті виказало свою життєздатність та розуміння сокільської ідеї. Свято почалося коротким, але палким вступним словом, яке з чуттям відчитав студ. В. Головицький. А після того вразі піднеслася завеса і на сцену виступили сокільці. Всі в одностроїх — однакові блузки з однаковими вишивками і червоні спіднички, всі як рідні сестри. Виступив диригент і за хвилину із схвалюваних гудів помісявся тужив мезоюлі пісні. Кілька разів виступали на сцені діти посестри і побратими зі співами. Найкраще випала пісня „Розвілься мрій“ зі сольовими водами побр. М. Антоновича. Хором уміло проводив п. Л. Конопа і вивелі ним пісні глибоко завадали в душі слухачів. Поспіш виступили посестри з ритмічними вервами „На крилах нічкі“, що випали дійсно прегарно. Бурю оплесків дістали посестри за цю верву під захоплених видів. Друга верва — пісня „Я бачив, як вітер беріжку зломив“ — також захоплювала дошляністю рухів рамен і цілого тіла. Верви вивела п. М. Семенівна, учителька місцевої диточої оселі. Не дає себе посоромити і побратими. В національних строїх (на сокільській однострої нею дозволу) виконали інсценізацію „Хліб стрілець“... Крім інсценізації були ще виступи побратимів з вервами і з вервами на приладах. В цих виступах вражали, на жаль, брак виробленості, бували навіть похибки. Баганим було бн, щоб побратими більше звернули увагу на цього роду верви, бо саме ці верви гартують тіло і бодрять дух, а не ритмічні подисові (до яких мають велику охоту). Виступала теж сокільська оркестра під управою п. Л. Конопа і з добрим успіхом виконала свої дві точки. Загалом вечір випав гарно і кожний учасник має з нього вихайлюючи враження. По відспіванні сокільського і національного гимну всі розійшлися. Найбільше труду як при укладанні програми свята, так і при її виконанні понесла п. Кулишова, яка місцевого пароха, яка дуже радо бере участь в цих святах і ніколи проми живучості українського народу не обходиться без її помочи й ради. Деяким аксовим було відсутність голови Т-ва „Сокіл“ і оксидовані хворопувади гостів на свято, а саме не поїхавши вислідом довготривалої праці свого Товариства Учасник.

Нові книжки й журнали.

КНИЖКИ.

Василь Сімович: ПОСИФ (РІЧЕК І УКРАЇНСЬКА МОВА. (До забутої заповіді 1859 р.) Прага 1933. Вид. Укр. Високого Педагогічного Інституту ім. М. Драгоманова, ст. 72.

Василь Сімович: УКРАЇНСЬКЕ ШКІЛЬНИЦТВО НА БУКОВИНІ. Відбува в 1. т. „Проще Укр. Педаг. Тов. у Празі“, Прага, 1932. ст. 34.

Д-р Василь Сімович: ДО ВІДМІНИ УКО. ПРИК. МЕТНИКІВ, Прага, 1932. Slavia XII.

ЖУРНАЛИ.

НОВА ХАТА, журнал для пласання домашньої культури. Ч. 10. 1. жовтня. Зміст: Томе Аніа; На марші несі „Справи Моніки“; Л. Б.: Про дитину виставку у Відні; С.: Подорож у невідоме; В. Л.: Перша дитина в часі облоги Відня; Надійка: Спортивні свята; Ганна: Переховування срібла; Огородник: Чому жовнуть коти зимом? С.: Килим й улаштування виставки. Нові книжки. З нашого досвіду. Приписи. М. Дав: Лисоска на скіпках. Ілюстрації.

ПРОГРАМА ВИКЛАДІВ українського віданого університету в Празі в зимовім ліроці 1933-34.

„ORIENT UND OCCIDENT“, Staat, Gesellschaft, Kirche. 14. Heft. Leipzig 1933. Ціле число виповиє статті про Україну. На першому місці бачимо статтю проф. Д. Чижевського про Сковороду (вміє в його місячних працях). Далі йдуть статті Д. Дорошенка про українську автокефальну церкву; Д. П. про релігійне життя українського народу; величезна хроніка з українського життя на всіх українських землях. Всі статті і замкні писані, очевидно, в німецькій мові.

SLOVANSKY PREHLED, Nr. 7.

NASZA PRZYSZŁOŚĆ, wtorek, XXXII.

Чи Ви стали вже членом Українського Т-ва Допомоги Інвалідам у Львові? Місячна вплата 50 сот.!

ОГОЛОШЕННЯ

Театри.

Великий Міський Театр.
Вікторок, 3. X. год. 7.30 веч. „III. пов. кімната ч. 17“.

Середа, 4. X. год. 7.30 веч. „III. пов. кімната ч. 17“.

Театр Річководностей.
Вікторок, 3. X. год. 7.30 веч. „Готівка“ (прем'єра).

Середа, 4. X. год. 7.30 веч. „Готівка“.

Кіно.

АДРІА: „В гурганному вогні“ (Том Мікс).

АПОЛЬО: „Історія гриху“ (Ст. Жеромського).

АТЛАНТИК: Фільм Совкіно: „Турбіна 50.000 ГП“.

КАСНО: „Серце велетня“ (Воле Беррі).

КОПЕРНИК: „Пісня над піснями“ (Марлена Літвіч).

КОЛІСЕЙ: „Володар пустині“, ревія „Хто раз віддає нас“.

МАРУСЕНЬКА: „Пісня над піснями“ (Марлена Літвіч).

МІРАЖ: „Золотий молодіж“. Коли хочеш віддати серце“ (Ліліана Гарсія).

МУЗА: „Динозаври“.

ПАЛІЯС: „Дочка плаку“ (Анні Ондра).

ПАН: „Малодурів горить“ і ревія.

ПАСАЖ: „Боротьба за діаманти“, „Пекельний перегон“.

СТИЛЕВ: „Ніселий любові“ та ревія.

ХІМЕРА: „Діла дітвора“.

УТІХА: „Пожалуйста“, ревія „Привідай до нас до кін“.

Закордонне радіо.

Вікторок, 3. жовтня 1933.

Братислава (279.3) 17.30 Скрипка; Мільно (331.5) 18.00, 18.45 Тріо; Штутгарт (360.0) 20.00 Штравоці твора; Гельсінгфорс (428.1) 18.15 Свіа 18.40 Муринські пісні; Рим (441.2) 17.15 Концерт; Прага (488.6) 18.00 Богарська музика; Богарська музика; 19.25 Пісні; Відець (517.2) 12.00, 12.25 Концерт; Мінхен (532.9) 20.00 „Модель“ оп. Суте; Будапешт (550.5) 17.00 Циг. оркестра; 20.30 Оа. музика; Харків (607.5) 9.00 Трубова оркестра; 10.00 Музика для дітей; 15.00 Українська музика; 17.40 Мист. трансмісія; 18.30 Концерт за Української Філармонії.

Середа, 4. жовтня 1933.

Мор. Острва (263.8) 18.25 Два фортеп'яни; Братислава (279.3) 16.00 Концерт; Мільно (331.5) 17.10 Вокальний концерт; Стокгольм (435.4) 21.45 Пісні; Прага (488.6) 20.30 Оркестра; Відець (517.2) 11.30 19.00, 22.55 Концерт; 21.25 Два соловоїстки; Рига (525) 18.30 Пісні й романси; Будапешт (550.5) 19.45 „Тета Сімона“ оп. Доганія; Харків (937.5) 9.00, 18.00, 19.00 Концерт; 13.30 Літ. трансмісія; 15.00 Скрипка, фортеп'яни; Москва (720) 17.25 „Лебедине озеро“ оп. Чайковського.

Львівське радіо.

Вікторок, 3. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішня аудіція; 12.05, 12.30, 15.15, 23.05 Грамофон; 15.30 Господарський комунікат; 15.40 Легка музика; 16.55 Фортеп'яни; 17.30 Пісненьки; 18.00 „Діла Ділякоро“, представник класицизму та романтизму; 19.20 Легка музика; 19.00 Познань і Нріберг (лікарський алді); 19.25 Фейлетон; 20.00 „Скороніше“ водела Оркана; 20.30 Трансмісія; 21.00 Румунська музика; 22.40 Спортивні вісті; 22.50 Танцюва музика.

Середа, 4. жовтня 1933.

7.00—7.55 Ранішня аудіція; 12.05, 12.35 Салькова музика; 15.30 Господарський комунікат; 15.40 Збіжжя бірка; 16.40 Куполь мови; 16.55 Муз. репортаж „Голоси гарної Франції“ (з грамоф. плати); 18.00 Польські винаходи; 18.20 Нестроїлі пісненьки; 19.25 Лушицька поезія; 20.00 Камеральний концерт; 21.00 Едукація купця; 21.15 Солісти (фортеп'яни Фамілія Генієрова, співа (Зеноя Дольницький); 22.00 Спортивні вісті; 22.10 Танцюва музика; 23.05 Грамофон.

ІРЖА.

У понеділок Банк Польський платив за долара по 576. У приватних оборотах 578 зол.

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗА“.

„Маслосоюз“ платив кооперативам дня 2 X: масло дес і експ. 270 зол. мило 19 сот. сметана 70 сот. яєць 3/4. 1— за копу. Тенденція на ті всі артикули сильна.

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

ДЛЯ МЕДИКІВ вигідна кімната, з комфортабельним меблем, 114. мешк. 6. 447 2—2

ШУКАЮ лікаря дентиста або управленого дентистичного техніку до ведення лікарсько-дентистичного заведення в Мостах Великих. Д-р Степан Грабар, лікар у Мостах Великих. 448 2—2

РУТИНОВАНИЙ АДВОКАТСЬКИЙ АП-ЛІКАНТ шукає місця в адвоката за утримання. Адм. „Діла“ дам „Практика“. 2-2

КАВАЛЕР старший, здоровий, солідний, з доброю родиною ожениється з пильною дружиною, інтелігентною, самостійною, здоровою фізично, морально, реалістичною матеріально незалежною, літ 32—42, для будучності 7—15.000 зол. Зголошення до „Діла“ з фотографією під „Idealist“. 450 2—2

УМЕБЛЬОВАНА кімната для 2 панів. — Куркова 14, дасрі 1. 457 1—2

КРАМНИЦЯ з найбільш. овочами, солоними в повному русі, в добромі місці, з виробленою клієнтелею, з цілою обстановкою і товаром, з різних причин оказібно відступлю. Інформації „Мета“, Шептицьких 10. 453 1—1

ГАРНА поверхова вілла на вишнєму зарі до продажі. Відомість у касі Книгарні Шевченка, Львів. 454 1—1

ОГОЛОШЕННЯ

За оголошення редакція не відповідає

Спеціаліст у внутрішніх недугах

Д-р ФЕЛІКС ГАН

Львів, Баторого 12. ТЕЛ. 84—45.

Магазин меблів Бюк і Грівер

Львів, Ягелянська 24

повідомляє членом, що з нагоди окресення магазину з вул. Рейтана до магазину Ягелянська 24, продає МЕБЛІ пригородних виробів по конкурентним цінам. 2-3

ПЯНИНА

НОВАЦІ
Пісудського 17. Тел. 35-31

ЗАВЕДЕННЯ ДЛЯ ФОТОГРАФІЙ

І ПОБІЛЬШЕНЬ

ШТУКА

повідомляє, що з вишнєм діам окресене на вул. АКАДЕМІЧНУ 12. 20

Даром білетти до кін

ПАЛІЯС, КОЛІСЕЙ, АТЛАНТИК, КОПЕРНИК, МАРУСЕНЬКА і інших бон додати на резервній місця або більшою дієти не кожний при закупі білеттих товарів вже за 5 зол. для прикладу одомно зм-ші реєстраційні дані:

Фільмел на білану 0.60
Фільмел глядзі 0.75
Бермани 0.90
Позетенка на фартушки 1.70
Штрукси і вельвети 2.50
Вовна на мундурки 2.80
Шелюти на сукні 4—

Шелюти на чинтосі мундурки

ГАЛИЦЬКИЙ МАГАЗИН НОВОСТІ

Львів, Галицька 15.

Читайте „Діло“!